

Handbolls Akademin

2019–20

Foto: Per Wissing

NORDENS MEST POPULÄRA AVFUKTARE!

BÄST I TEST
villaliv
Avfuktartest 2016
VILLALIV TILLSAMMANS MED SVERIGES FÖRSKUNGS INSTITUT

MADE IN SWEDEN

Wood's®
Läs mer på woods.se

Återförsäljare: **ELON** **net on net** **HORNBACH** **MediaMarkt** **proffsmagasinet.se** **JÄRNLIA** /OPTIMERA/ **K-RAUTA** **BOLIST**

Västsvenska framgångar!

Vilken säsong våra klubbar från närområdet gjorde 2018-19!!

Först ett stort GRATTIS till IK Sävahof som spelade hem båda SM-gulden för seniorer och som om det inte vore nog tog hem tre USM-guld också, mer om det på annan plats i tidningen.

Beträffande USM så var nio av de tolv finalisterna från vårt distrikt, de flesta från Göteborg, som tog hem fem guld av sex möjliga då även Kärra och Önnered vann var sitt.

Till denna säsong är hälften, 13 av 26 lag i landets högsta serier från västra Sverige. På damsidan Heid, Kungälv, Skara, Skövde, Sävahof och Önnered. På herrsidan är det Alingsås, Hallby, RIK, Skövde, Sävahof, Varberg och Önnered. Efter att Skåne visat framfötterna ett antal säsonger så har Västsvrige i nuläget de största framgångarna. Tråkigt i sammanhanget är att Stockholmsområdet tappat representation i Handbollsligan.

Våra medlemsträffar 2019 - 2020

Första mötet är torsdagen den 29/8 med elittränarna.
Resterande träffar blir preliminärt torsdagarna 26/9, 31/10, 28/11, 30/1, 27/2, 26/3 och 23/4.
Fredag 13/12 avnjuter vi det numera traditionella julbordet.
Våra möten hålls på Idrottens Bingo Grand Kungsgatan 47.
Start vid 18-tiden
Med mingel och middag.
Därefter möter vi Kvällens gäst-/er som grillas av vår ständige intervjuare Janne Jingryd

Vill du annonsera i denna tidning?
Ring 0705-694932 och tala med Kenneth Johansson

Ansvarig utgivare:
Kenneth Johansson
Redaktionen:
Cege Berglund, Janne Hansson, Kjell-Ove Andersson, Kenneth Johansson, Janne Truus, Håkan Drath och Ingmar Christiansson

Vill passa på att tacka alla inblandade för engagemanget den gångna säsongen för vår Akademi. Vi har en positiv trend med ett ökat intresse för det vi håller på med.

Våra månatliga medlemsträffar på Grand med god mat och dryck har många intressanta individer på plats för en intervju och antalet personer som kommer dit har ökat markant.

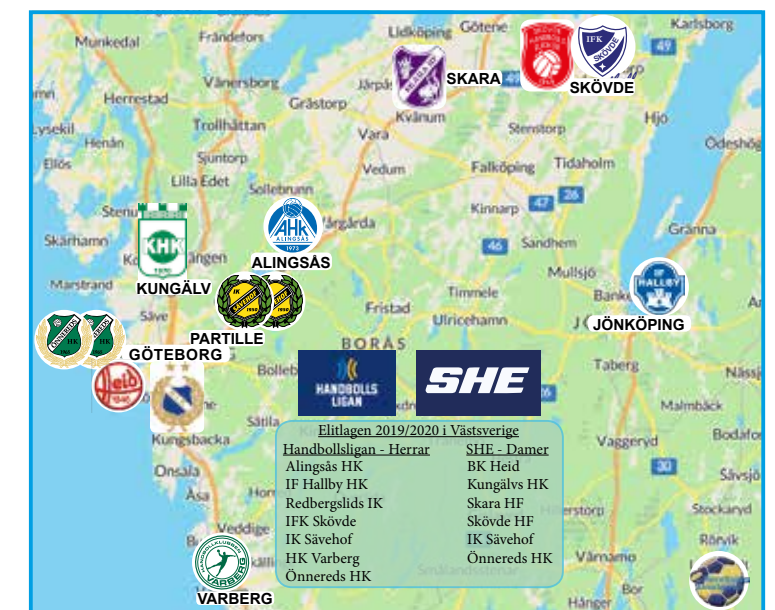
Våra resor är uppskattade och just nu planeras för en resa till Tyskland med buss för att se att se Champion's League-matchen Kiel - Porto. Ni som brukar följa med vet hur kul det är.

Tidningen du har i handen delas ut vid hemmaarrangemang hos våra 13 klubbar i SHE och i Handbollsligan men även i klubbarnas arrangemang inom närområdet i lägre serier.

Vårt budskap där är; *kom med i vår gemenskap med resor, trevliga månadsträffar med mat där vi har intressanta personer på plats för en intervju. Hos oss träffar du dina gamla handbollskompisar för en kvälls trevligt tjöt.*

En bra handbollssäsong för ditt lag önskas
Kenneth

Palickas EM-dröm: Medalj på hemmaplan

I januari 2020 står Scandinavium och Göteborg åter som skådeplats för ett handbollsmästerskap. **Senast det begav sig på herrsidan (2011) var Andreas Palicka i Mexiko på rehabresa/semester för att han var skadad.** - Kommande EM på hemmaplan vill jag absolut inte missa, säger "Palle".

Text: **KJELL-OVE "KOA" ANDERSSON** Foto: **LINNEA DAHLBERG**

Den numera 33-årige tvåbarnspappan tog språngbrädan ut i världen från just Göteborg. Med Kiel-båten sommaren 2008, så den förre RIK-keepern har just påbörjat sin tolfte säsong som utlandsproffs.

- Tiden går, men jag hoppas fortfarande att jag har mina bästa år framför mig. Från moderklubben H43 gick resan via RIK (2002-08), THW Kiel (2008-15), Ålborg (2015-16) till Rhein Neckar Löwen där han spelat sedan 2016 och har ytterligare tre år kvar på kontraktet.

Då är du 36 år?

- Ingen ålder för en målvakt. Bara man får vara någorlunda frisk och belastningen är rimlig. Just det senare har varit en het potatis inom handbollsvärlden. Också en orsak till varför Andreas Palickas säsong tog slut redan i april detta året.

Du missade de fem sista omgångarna i Bundesliga och samtliga fyra landskamper som Sverige spelade under våren/sommaren?

- Av flera skäl. Först var jag sliten. Därefter tvingades jag till ett operativt ingrepp. Och dessutom tackade jag nej till landslaget av sociala skäl. Jag ville vara med min son, Aston, 6 år,

som börjar skolan i höst. Det blir inte så mycket tid över för familjen när säsongen är igång.

Inför 2019/20 har "Palle" den svenske förbundskaptenen Kristján Andrésson även som klubbtagstränare i RNL.

- Vi har alltid haft en bra dialog och han förstår mitt och andra spelares dilemma att man inte kan vara med på allting. Kroppen och knoppen måste få vila emellanåt.

"Hoppas ha mina bästa år framför mig"

I den "diskussionsklubben" ingår även Mikael "Äppet" Appelgren, den andre av Sveriges två landslagsmålvakter i världsklass. "Palle" och "Äppet" delar, fiffigt nog, på jobbet också i klubblaget.

- Vi känner varandra utan och innan och stöttar varandra till hundra procent. Vi startar helst varannan match om inget oförutsett inträffar eller någon känner sig skadad.

Palicka vann sex tyska mästerskap och två Champions League-titlar med THW Kiel. På meritlistan står även en Bundesliga-titel med RNL. Han vann också UVM-guld 2007 - samma år som A-landslagsdebuten.

- Dessutom två klasseggar i Partille Cup med RIK:s juniorer. Jag var även med i den första upplagan av European Open Championship där emellertid Tyskland med min nuvarande klubbkamrat Uwe Gensheimer blev för svåra, påminner 33-åringen när vi träffas på just Heden under årets handbollsfest i Göteborg.

Det kommande partyt, EM på hemmaplan, spelas i januari. "Palle" debuterade i sitt första seniormästerskap vid VM i Kroatien för tio år sedan och bland landslagskompisar från då är egentligen endast Kim Andersson kvar.

Även EM 2002 spelades i Sverige - med hemmanationen som guldmedaljör.

- Jag var 15 år, bodde kvar i Lund i väntan på att flytta till Katrinelundsgymnasiet, och minns väl inte så mycket mer än den fantastiskt spännande finalen mot Tyskland, klagör Andreas.

"Jag har lovat bjuda Andy på bästa pizzan"

När han debuterade för RIK i elitserien två år senare fanns EM-hjältar som Magnus Wislander och Martin Frändesjö i truppen. Och blivande landslagsspolare som Magnus Jernemyr, Magnus Lindén, Joacim Ernstsson samt Fredrik Lindahl.

Åskådarna vallfärdade till den svenska EM-resan för 17 år sedan. Scandinavium drog i stort sett fulla hus varje kväll och likadant vid VM 2011 då publiksnittet vid blågults fem framträdanden låg på 10 124 personer.

- Det vore kul om landslaget uppnår samma intresse denna gången. Vi tog EM-silver 2018 och kom femma vid VM i Danmark senast. Så det finns potential i den här gruppen.

Men först ska en lång och tuff höst genomföras i Bundesliga där de flesta svenska landslagsspelarna huserar. I RNL finns förutom Palicka och Appelgren även Jesper Nielsen och Jerry Tollbring. Från nästa säsong också Albin Lagergren och icke förbundskapten Andrésson att förglömma.

- Inte heller Andy Schmid, inflikar "Palle" snabbt.

- Andy är vår superstjärna, vald till ligans bäste fem gånger, och spelar i det Schweiz som vi möter i EM-premiären den 10 januari. Honom måste vi få stopp på. I synnerhet i deras sju-mot-sex-spel som Schweiz behärskar väldigt bra.

Ni är goda vänner?

- Skojar du!? Andy var den förste som skickade sms till mig när lottningen var klar. Han lovade ge mig en oförglömlig kväll i Scandinavium. Jag svarade med att lova bjuda honom på Göteborgs bästa pizza...

Hur ser du på övriga motståndet i grupp-spelet (se faktaruta)?

- Polen är inne i en generationsväxling där insatserna varvas högt och lågt. Slovenien ska aldrig underskattas. Ett, ursäktat uttrycket, "äckligt lag" som kan vinna hela EM.

- Med tanke på upplägget gäller att vinna rätt matcher och ha flyt med övriga resultat. Vid EM i Kroatien senast förlorade vi fyra matcher och vann fyra - och tog silver!

Andreas Palicka är numera så stor i handbollsvärlden - exempelvis målvakten med överlägset flest målgivande kontringskast i Bundesliga - att han har en framträdande roll i den officiella EM-musikvideon "All for us".

- En ära, slår han fast.

Lika stort som att dra på sig landslagströjan?

- Det måste upplevas för att förstå när nära och kära står upp och sjunger tillsammans med tusentals gulklädda svenska fans och nationalsången spelas.

Det är egentligen bara en sak som oroar "Palle".

- Vår senaste säsong med RNL i Bundesliga var inte bra.

En fjärdeplats är en katastrof med klubbens ögon mätt. Vi tappade 18 poäng, det får inte upprepas.

Klubben, som drog igång träningen redan den 16 juli, kommer i höst till avkast med spelare från hela nio olika nationer och målsättningen är guld.

Precis som Andreas Palickas egna dröm när det gäller EM-turneringen på hemmaplan.

Å andra sidan är ett guld inte allt som glimmar. Även viktiga biljetter och kvalplatser till OS i Tokyo nästa år står ju på spel...

Palicka rankar EM-motståndarna – nästa sida

Så spelas EM i tre länder

Gruppspälet med Andreas Palickas kommentar och ranking.

EM för herrar avgörs 9-26 januari 2020 i Norge, Österrike och Sverige. **För första gången deltar hela 24 nationer mot tidigare som mest 16.**

Gruppspälet avgörs i fem städer; Trondheim, Graz, Wien, Malmö och Göteborg. Huvudrundan, dit de två främsta lagen i varje grupp kvalificerar sig, spelas i Wien och Malmö medan final- och medaljspelet sker i Stockholm.

Grupp A (spelas i Graz)

“En prestigegrupp med många Balkan-derbyn. Räkna med högljutt på läktaren”

1) Kroatien, 2) Vitryssland, 3) Serbien, 4) Montenegro.

Grupp B (Wien)

“På pappret lättaste gruppen. Makedoniens placering hänger på om storstjärnan Kiril Lazarov medverkar”

1) Makedonien, 2) Österrike, 3) Tjeckien, 4) Ukraina.

Grupp C (Trondheim)

“Två stornationer och två mindre erfarna. Spanien är regerande mästare”

1) Spanien, 2) Tyskland, 3) Lettland, 4) Holland.

Grupp D (Trondheim)

“Hemmaplansfördelen gör att jag tippar VM-tvåan Norge före stormakten Frankrike”

1) Norge, 2) Frankrike, 3) Portugal, 4) Bosnien.

Grupp E (Malmö)

“VM-ettan får ett enormt publikstöd. Övriga tre lag är jämnstarka”

1) Danmark, 2) Island, 3) Ungern, 4) Ryssland.

Grupp F (Scandinavium i Göteborg)

“Måste givetvis tro på oss. Men fyra lag som kan slå varandra”

1) Sverige, 2) Slovenien, 3) Schweiz, 4) Polen.

I huvudrundan spelar de två bästa från grupperna A, B, C i Wien respektive D, E, F i Malmö där Sverige i så fall hamnar ihop med Slovenien, Norge, Frankrike, Danmark och Island - om Andreas Palickas tips slår in. Nationerna tar med sig poängen i inbördes möte mot medföljande laget. Speldagar i Malmö är 17, 19, 21 och 22 januari. Sveriges gruppsspelsmatcher i Scandinavium avgörs enligt följande:

Fredag 10 januari kl 20.30 - mot Schweiz.

Söndag 12 januari kl 18.15 - mot Slovenien.

Tisdag 14 januari kl 20.30 - mot Polen.

SENASTE MÄSTERSKAPEN

Slutställningen vid VM i Danmark 2019:

1) Danmark, 2) Norge, 3) Frankrike, 4) Tyskland, 5) SVERIGE, 6) Kroatien, 7) Spanien, 8) Egypten.

Slutställningen vid EM i Kroatien 2018:

1) Spanien, 2) SVERIGE, 3) Frankrike, 4) Danmark, 5) Kroatien, 6) Tjeckien, 7) Norge, 8) Slovenien.

Sverige har blivit Europamästare vid fyra tillfällen; 1994, 1998, 2000 samt 2002.

Stefan Albrechtson hyllades av turneringschefen Fredrik Andersson vid Partille Cups ledarträff. Foto: Fredrik Aremyr.

Stefan Albrechtson i Hall of Fame

Stefan Albrechtson är den senaste handbollsprofilen som valts in i Göteborgsidrottens Hall of Fame, utsedd av en jury på Idrottsmuseet. **“Abbe” uppmärksammas förstas som ledande kraft inom IK Sävehof sedan 1979**

Stefan har fyllt 60 i år och är högaktuell i samband med att Partille Cup har 50-årsjubilerat. Han har en lång rad företrädare inom denna illustra församling, som omfattar all idrott. Från handbollen kommer alla dessa namn:

Ingrid ”Pyret” Almqvist, RIK och GKIK, invald 2008
Catarina ”Cattis” Bergström, GKIK, invald 2015
Bengt ”Fölet” Berndtsson, RIK, invald 2000
Gunnar Brusberg, Heim, invald 1999
Anette Börjesson, Tuve och Mölndals HK, invald 2009
Gösta Carlsson, RIK, invald 2009
Roger ”Ragge” Carlsson, Frölunda, HP och Warta, invald 2005
Håkan Drath, Sanna, Frölunda, Sävehof, Kviberg, invald 2018
Mona-Lisa Englund-Crispin, Sport och GKIK, invald 2000
Ulla-Britt Englund-Lagerström, Sport och GKIK, invald 2004
Britt Forssell, KvIK Sport och GKIK, invald 2014
Peter Gentzel, Heim och RIK, invald 2015
Stig Gustafsson, Majorna, invald 2011
Claes Hellgren, Heim och Warta, invald 2011
Mia Hermansson-Högdahl, Warta, invald 2005
Stig Hjortsberg, Majorna, invald 2002
Björn Jilsén, Heim och RIK, invald 2006
Eva Johansson, Femina, Wasaiterna, Majorna, Önnared, invald 2017
P-O Johansson, Heim, invald 2001
Gunnar Kämpendahl, RIK och Wasaiterna, invald 2003
Henry Lagergren, RIK, invald 2000
Donald Lindblom, RIK och Heim, invald 2003
Åke Lindegart, GAIS, invald 2002
Thora Löfgren-Pihl, Sport, invald 2008
Stefan Lövgren, RIK, invald 2014
Rune ”Gummi” Nilsson, Majorna, invald 2004
Åke Nilsson, Handbollförbundet, invald 1999
Hans Olsson, RIK, invald 2001
Leif ”Loket” Olsson, Götahed och Baltichov, invald 2004
Rustan Pettersson, Sport, invald 2007
Gunnar Quist, Sävehof, invald 2002
Gösta Rutgersson, Warta, invald 2006

Sven Rydell, RIK, invald 1999
Arne Sjöqvist, Frölunda, invald 2008
Jan Stiberg, RIK och Kungsladgård, invald 2013
Ruth Svedberg, Sport, invald 1999
Lars-Erik Säll, Frölunda och Sävehof, invald 2014
Magnus Wislander, RIK, invald 2010
Rolf Zachrisson, Heim, invald 2007
Sten Åkerstedt, RIK och Heim, invald 1999

HandbollsAkademiens ordförande Kenneth Johansson tilldelades vid Riksidrottsförbundets senaste stämma RF:s högsta utmärkelse, förtjänsttecknet i guld. Det delades förstas ut av RF-ordföranden Björn Eriksson. Kenneth fick handbollens högsta utmärkelse 2007. Detta är en förutsättning för att få RF-guldet, som inte är så vanligt bland handbollsledare. Den senaste göteborgare, före Kenneth Johansson, som belönats på det här viset var Åke Nilsson. Utmärkelsen instiftades redan 1910.

Varberg förbi Jättarna i Halland

HK Varberg var länge en halländsk knatte bredvid jättarna HK Drott och HK Aranäs. **Plötsligt är rangordningen radikalt förändrad.**

Text: **JAN HANSSON** Foto: **JOSEFIN BERGQVIST**

Vi försöker lära spelarna att helheten måste fungera för att lyckas, säger klubbens elitansvarige, Kent Carlson, inför debuten i Handbollsligan. På några omvälvande år har den turistvänliga staden vid havet blivit en idrottspärla av format. De intresserade kan i vinter se elitlag på högsta nivå i både handboll, innebandy och bandy. Den senare sporten utövad av Frillesås BK mitt ute i skogen i kommunens norra delar.

Allsvensk fotboll finns redan inom stadsgränsen, i form av den utlokaliserade damklubben Kungälv DFF. Och nästa år kan tjejkorna på Påskbergsvallen få konkurrens av Varbergs Bois. De grönsvarta pojkarna är superettans skrällgång efter en briljant vårsäsong. Så visst har HK Varberg konkurrens/stimulans av många sporter i närområdet.

– Vi har bra samarbete med Bois, säger Kent Carlson. Så det är bara roligt att de lyckats så fint.

“BEDRÖVLIGT DÅLIG”

Några tydliga målsättningar aktar sig Carlson för att uttala. Han har erfarenhet av att såna kan vara svåra att leva upp till. Men att HK Varberg kommer till högsta serien för att ta för sig vågar han utlova.

Kent Carlson har tyngd bakom sina uttalanden. I yngre år tillhörde han själv landets handbollselit, efter påfallande trög start. “Jag var bedrövligt dålig som liten”.

Med rötterna i Borås slog Carlson igenom i Göteborgs-klubben Warta och gjorde 20 A-landskamper. Sedan många år är familjen bosatt i Varberg, en länge vit fläck på handbollskartan. Under 2000-talet har klubben arbetat långsiktigt och smart för att nå eliten.

– Mycket ska funka för att slutresultatet ska bli bra: jobb, boende, flickvänner, förklarar Kent Carlson. Många har så bråttom att lyckas direkt.

HK Varbergs metodiska idéer har fått klubben att stå stadig i resan uppåt. Nu känns truppen mogen för klivet högst upp. Två hungriga hemvändare med mycket rutin indikerar att vistelsen i ligan inte blir tillfällig.

Tobias Bengtsson gjorde succé i samma klubb som pappa Göran, HK Drott, och Daniel Lindgren i IFK Kristianstad. Under segersången i allsvenskan visade de att styrkan och hungern finns kvar.

NÄR ÅTERVÄNDER ALBIN?

På sikt hoppas förstås HKV få hem föreningens mest

“Kom i min famn”, säger Kent Carlsson (t h) och kramar om duktige tränaren Hans Karlsson. De båda Varbergs-ledarna har själva spelat i högsta serien, Kent i Warta och Lugi, Hasse i HK Drott.

framgångsrika egen produkt. Tills vidare spelar Albin Lagergren med Magdeburg i Bundesligan. Däremot kan lovande lillebror Adam snart få göra A-lagsdebut.

HK Varbergs mål är att halva truppen ska bestå av egna spelare. Kent Carlson säger:

– I ligan är det naturligtvis svårare än i division III. Och vår ungdomsverksamhet måste bli bättre. Framförallt är vi noga med att killarna har rätt attityd. De med hetast vilja blir bäst. Inför ligadebuten mister Varberg en tung pjäs. Storskytten Filip Berentsen lockades av HK Malmö. Han ersätts av en intressant israel, Ram Turkenitz från Tel Aviv.

På plussidan finns också dansken Morten Damgaard, vars två bröder spelar i Bundesligan, serbiske niometaren Lazar Petrovic samt Karlskronas snitsige vänsterkantare Hampus Dahlgren.

Enligt Carlson är inte det stora problemet att hitta förstärkningar, snarare tvärtom:

– Det ringer en massa agenter och erbjuder spelare. Men vi vill vara säkra på att vi värvar rätt kille.

ÅKE, 89, HÄNGER MED

Vid sidan av Kent Carlson finns åtminstone två starka profiler bakom HK Varberg.

Ledaren Åke Gabrielsson, 89, startade före klubbens bildande 1973 och är med ännu. “Han kommer först och går sist”, lyder omdömet. Den lika uppskattade huvudtränaren Hans Karlsson, med spelarmeriter i HK Drott, har drillat laget i fyra år och fortsätter i ligan.

HKV snittade runt 1 000 åskådare i allsvenskan. Med försiktig klokhets budgeterar klubben lite lägre kommande säsong.

– Folk kommer inte utan att vi presterar, påpekar Kent Carlson. Han har varit med förr.

Hallby upp för tidigt Ber inte om ursäkt

IF Hallby gick upp till Handbollsligan för tidigt. Tränaren Jesper Östlund, 28, ber inte om ursäkt för det: – **Vi vill visa att vi inte är någon dagslända,** säger den unge stockholmaren.

Text: **JAN HANSSON** Foto: **JANNE TRUUS**

Imotsats till landslagsmannen Viktor Östlund tvingades storebror Jesper ge upp sin aktiva i unga år. Efter 25 matcher i blågula kamper i U-sammanhang sa en ryggkorta ifrån.

23 år ung tvingades byta till tränarsysslan. Efter fyra år som ansvarig i moderklubben Skånela lockades han i fjol till Hallby. Målet var att i bästa fall nå ligan efter andra säsongen. Det small till direkt, så nu får Jönköping åter elithandboll – efterträtt ett drygt halvsekels väntan. Säsongen 1965-66 hade staden de arga rivalerna Hallby och Tord i högsta serien.

HV dominerar stan

På senare år har ishockeyn tagit över det idrottliga intresset. HV71 är förstås svår konkurrent men Hallby hoppas kunna dubbla sitt publiksnittet till runt 1 000 åskådare.

– Man märker att det pratas handboll på stan. Det är kul och vi kommer väl förberedda till premiären, lovar Jesper Östlund.

Klubben har värvat två spelare med ligarutin. Den gamle hockeystjärnan Sven Tumbas sonson Adam Tumba kommer från AIK och Mikael Mårtensson från HK Aranäs. Ett annat intressant ny tillskott är William Hermansson från Västerås. Niometaren var fjol årets komet i allsvenskan. Därtill anländer målvakten Samuel Johansson från Linköping. Kvar från det lyckade kvallaget som slog ut Karlskrona finns framförallt tre bärande spelare. Kaptenen och mittnian Olle Ek är viktig spelmotor, Robin Svensson vass mittsexa och Charles Hugosson alert högersexa.

Kärra snor Järlfors

Dessvärre tappar Hallby också ett par duktiga spelare. En allvarlig förlust är Joel Järlfors som försvinner till Kärna. Det hindrar inte att Jesper Östlund vågar vara optimistisk: – Vi har blivit bättre och bättre. Vi vet att det blir svårt men vi ska hänga kvar, trots att många tippa oss i botten. Själva har Jesper lika stora ambitioner som brorsan Viktor, fast på lite annat sätt:

– Jag har börjat satsa som heltidstränare och vill på sikt försöka komma till någon utländsk klubb.

Idrottens Café & Restaurang
Kungsgatan 47, tel. 010-250 21 98
Vi stöttar föreningslivet i Sverige.

Båda de duktiga väktarna har Göteborg som uppväxtstad. Thulin inledde sn lysande bana i Önnered medan Krantz startade i den fina lilla klubben IK Nord.

Berömmar Thulin

Adam Krantz känner sin kollega och möjligen landslagsskonkurrent mycket väl. Han har inget emot att sprida lovord:

- Tobbe är så jäkla bra. Han bara står där bollen kommer. Själv är jag en annan målvaktstyp. Mitt spel bygger på inspiration och på att sprida energi till laget.

Adam Krantz nöjer sig inte med att bara vara handbollsspelare på elitnivå. Han jobbar också heltid inom media och kommunikation.

- Arbetet är inte i vägen för handbollen, lovar han. Det gäller att hålla igång skallen med något annat med tankar om eget idrottande.

RIK byter hela sin målvaktsbesättning inför seriepremiären. Som kollega/konkurrent har Krantz den förre lindesbergaren Kristian Zetterlund. En lovande tonåring med meriter från U19-landslaget.

RIK tidigt aktuellt

Att Adam Krantz får främsta rollen är knappast någon vild gissning. Han är inställd på två intressanta säsonger med RIK. Redan under tiden i Önnered var den gamla mästarklubben aktuell. Istället blev det Eskilstuna, eller rättare sagt Stockholm. Därifrån pendlade han regelbundet. Inför bortapremiären mot Hallby 7 september är han förväntansfull:

- Vi har ett spännande lag. Sorgligt bara att Göteborgs-politikerna gör oss "hemlösa", samtidigt som de påstår sig vilja främja idrotten. Man borde värdesätta ambassadörskapet bättre än att riva Lisebergshallen utan att ha något alternativ. Trots många goda säsonger i Guif är Krantz och hans likaledes handbollsspelande sambo Emelie Seferaj (Kärna HF) tillfreds med hemflytten.
- I och runt Göteborg finns ju halva ligan. Så den här delen av landet är ju tydligt handbollens centrum.

Intressanta gäster hos Akademin

De månatliga sammankomsterna på Idrottens Bingo, i HandbollsAkademin regi, fortsätter förstås. Efter den traditionella tränarträffen blir det en punkt per månad.

För den som inte varit med förut kanske det kan vara av intresse att se vilka som var gäster under närmast föregående år:

Skrikkaren och olympiske mästaren Jonny Nilsson, nya landslagsstjärnan Olivia Mellegård, ledarlegendaren Thomas Willram, EM-generalen Krister Bergström, granskaren Janne Josefsson, Skaras mest kände Bert Karlsson, handbollsbesläktade golfstjärnan Helen Alfredsson – tala om brett programutbud!

Adam Krantz hittar tillbaka till Göteborg

Adam Krantz har hittat tillbaka till Göteborg. Efter fyra säsonger i Guif efterträder han Tobias Thulin i Redbergslids IK. **Tobbe var ligans bäste målvakt. Men själv har jag utvecklat mycket i Eskilstuna**, säger han.

Text: JAN HANSSON Foto: JOSEFIN BERGQVIST

Efter fyra säsonger i högsta serien med Önnereds HK och Guif är det en hungrig 28-åring som återvänder till hemstaden.

- Som målvakt har jag många år kvar, säger Krantz. Jag hoppas fortfarande på att bli utlandsproffs, gärna i Paris eller Portugal.

Han är medveten om svårigheten att efterträda landslagsmannen Tobias Thulin, som flyttat till tyska SC Magdeburg.

Sporthallen som kommunen glömde

På 30-talet introducerades handboll och den största bristen var förstås inomhushallar. **En fullplanshall hade måtten 20 x 40 meter redan då** och följaktligen måste själva hallen vara cirka fyra meter längre och bredare. Det är fortfarande ett problem i Göteborg.

Text: HÅKAN DRATH

Början på 1900-talet, för över 100 år sedan, var den stora kommunala idrottsfrågan var de publika fotbollsmatcherna skulle spelas! Örgrytes egen plan, Balders Hage, som låg vid Mölndalsån, var för omodern och för liten. ÖIS hade istället fått Wallhalla Idrottsplats, som låg norr om Korsvägen på dagens Skånegatan. Tyvärr tog kommunen tillbaka Walhalla för att istället bygga en stor utställningshall, där det modernaste inom exportindustrin skulle visas upp på Göteborgsutställningen 1923. Kommunen hade 1917 gjort om Idrottsplatsen, från velodrombana med en grusplan i mitten, till Ullervi med gräs på hela fotbollsplanen. Anläggningen skulle IFK Göteborg få, men då ÖIS nu stod utan plan, så fick lagen dela på den.

På 30-talet introducerades handboll och den största bristen var förstås inomhushallar. En fullplanshall hade måtten 20 x 40 meter redan då och följaktligen måste själva hallen vara cirka fyra meter längre och bredare. Det är fortfarande ett problem i Göteborg. När allsvenskan kom igång som en serie för hela Sverige satsade Redbergslid på att hyra den gamla utställningshallen från 1923. Den hade byggts bara för sommaren det år, men hade inte rivits, som många andra byggnader från Göteborgsutställningen. När nu RIK spelade sina matcher där på vintern, så var det kallt, då ingen isolering

fanns. Bilder visar att spelarna hade långbyxor och att åskådarna var rejält påpälsade. Hallen blev följaktligen kallad Isladan. Det är nu på 30-talet, när allsvenskan har premiär 1934, som historien om sporthallen som kommunen glömde börjar.

I boken Idrottsarvet 2006 redogör Bertil Skarhall mycket strukturerat för sporthallens historia och från hans artikel Allsvenska Arenor har jag tagit en hel del fakta.

Det började på Nya Varvet, när handbollen i Göteborg provbörjade med egna serien. Göteborgsserien började här 1932 med 19 lag. Parallellt med hallen i väster så öppnade

Göta Artilleriregemente, A2, på Kviberg sina portar för handbollsspel i regementets sporthall, som hade måtten cirka 30 x 17 meter. Det kom att spelas cirka tio allsvenska matcher på Kviberg.

FOTO: PER ÖBERG

Intresset ökade lavinartat och då chansade RIK på att hyra utställningshallen, se ovan. Det kom långt över 1000 personer till hallen och frös och hejade ihop. Göteborgslagen som var bra på den tiden var förstas Redbergslids IK, Majorna IK men även Göteborgs IK och Sanna IF. Premiärsäsongens publikrekord sattes den 9 december mellan RIK och MIK, 2439 åskådare. Publikrekordet på Kviberg kom att lyda på 819 personer medan Nya Varvets hall bara tog 350 personer.

Mässans Islada revs förstas, men till skillnad från idag, så hade man självklart byggt en ny hall före rivningen. Svenska Mässans ståtliga **Mässhallen** invigdes hösten 1939 och den kom i flera år att bli Göteborgs stora sporthall och kunde ta upp till 5000 personer, men den var inte kommunägd utan ägdes av Svenska Mässan AB. Nu på 40-talet tävlade MIK och RIK om att vara bäst i landet under ett helt decennium och därmed sattes flera publikrekord i takt med dessa båda lagens framgångar och Svenska Mästerskap. Det första stora publikrekordet sattes den 10 mars 1940, då MIK mötte IFK Karlskrona i en ren seriefinal och då infann sig 4822 personer för att se Majorna vinna matchen och därmed bli Svenska Mästare. Det oslagbara rekordet i Mässhallen sattes några år senare, med 5837 åskådare och då hade man slagit ut väggen mellan A- och B-hallen för att få publik även på den kortsidan. Nya lag som kom upp i allsvenskan under 40- och 50-talet var GBIS, en säsong, och IK Heim som 1948 debuterade i högsta serien.

Under 40-, 50- och 60-talen gick det ganska bra att dela på Mässhallen mellan idrotten och utställningar, men på 70-talet blev det värre.

Valhalla Sporthallar invigdes 1968, men kommunen hade av någon anledning inte byggt läktare i A-hallen på båda sidor, vilket gjorde att det då och då inte fanns någon riktig publikhall i stan. Västra Frölunda, som kvalade till allsvenskan både 1967 och 1968, fick spela sina kvalmatcher i **Mölnåls Idrottshus**. 1973-74 hade Göteborg fyra allsvenska lag RIK, Heim, Västra Frölunda samt nykomlingen HP Warta och alla lagen saknade en kommunal publikhall som tog fler än 800 personer. De flesta matcherna spelades i Valhalla A-hall med cirka 600 fasta sittplatser.

Frölundaborg fick bli en nödlösning 1970, då Västra Frölunda kom upp i allsvenskan och gick till SM-final mot Hellas inför

6700 personer. Ishockeyhallen Frölundaborg var förstas ingen bra handbollshall i serien, utan det fick bli Valhalla igen.

Scandinavium som invigdes 1971 inför Göteborgs 350-årsjubileum fick då bli matcharena vid stora publika evenemang som seriefinalen mellan Västra Frölunda och IFK Malmö inför 4757 personer. Derbyt Västra Frölunda – Heim spelades också i Scandinavium på plastgräs för första, enda och sista gången. I övrigt spelade man ömsom i Valhalla ömsom i Mässhallen.

Äntligen kom den kommunala publikhallen, **Lisebergshallen**, som tog in drygt 2000 personer. Den första allsvenska matchen spelades där den 29 oktober mellan Västra Frölunda och Heim.

IK Sävehofs herrar från Partille kom upp i allsvenskan april 1987 och spelade sina matcher i **Partillebohallen**. 1990 döptes Allsvenskan om till Elitserien.

Samma år som Lisebergshallen invigdes, så stod **Frölunda Kulturhus** klart, men bara med läktare på en sida. På 80- och 90-talen spelade BK Heid och Västra Frölunda sina matcher där. Under den tiden hade **Lundbystrands** fartygshallar blivit ombyggda till sporthallar, hela fem stycken. A-hallen, publikhallen, har tyvärr bara läktare på en sida. HP Warta spelade sina matcher där.

Från nordöstra Göteborg hade GIK/Wasaiterna kommit upp i högsta serien och spelade sina hemmamatcher i **Angereds Sporthall** och en gång i **SJ-hallen**. Ingen av hallarna är riktiga publikarenor.

Önnereds HK tog saken i egna händer och byggde en egen anläggning 1992, **ÖHK-hallen** med tre planer. Där spelade förstas föreningens båda elitserielag, herr- och damlaget. A-hallen har bara läktare på en sida.

År 2004 var et dags för BK Heids herrar att ta steget upp i högsta serien och man fick på dispens spela sina matcher i **Heid-hallen**, som bara hade begränsat publikutrymme på maximalt 600 personer.

IK Heim bildades som sagt 1948 och föreningen hade olika storhetstider allt från 50-talet in på 2000-talet. Den sista perioden 2005 - 2009 i samarbete med Mölnåls HK spelades matcherna i **Mölnåls Aktivitetshus** (f.d Mölnåls Idrottshall)

Så kom äntligen den stora publikhallen i Göteborgsdistriktet anpassad till handbollen och den invigdes 2017, heter **Partille Arena** och är följaktligen IK Sävehofs publikhall såväl på dam-, som på herrsidan. I Partille kommun fungerade logistiken; först byggde man den nya arenan och sedan rev man den gamla hallen, Partillebohallen, som hann fylla 50 år! Partille Arena är flexibel på många sätt, en övre publikdel som kan täckas för, en kortsida som är mobil och därmed har hallen lätt att övergå från idrottshall till konserthall.

Damhandbollen har inte fått mycket utrymme i artikeln. Anledningen är att damhandbollen kom igång klart senare än herrhandbollen och de publika förutsättningarna har till stor del saknats.

Kv IK Sport dominerade högsta serien på damsidan totalt allt från starten på 50-talet fram till 70-talet. IK Sävehofs damer kom upp i elitserien 1991 och har sedan dess blivit Svenska Mästare hela 14 gånger! Övriga föreningar från distriktet som spelat i högsta serien är; HP/Warta, Redbergslids IK, Önnereds HK, BK Heid, IK Heim, GIK, Mölnåls HK, BK Randi, Kärra HF, Kortedala IF och Kungälv HK

Framtiden får tyvärr gå i ovisshetens tecken, när det gäller den publika sporthallen. Den 31 dec. 2018 upphörde Lisebergshallen att vara sporthall. Ingen ny är planerad inom en femårsperiod. 2008 bestämde politikerna i kommunen att Västlänken skall byggas och allt som kommer i dess väg skall bort inklusive Lisebergshallen.

Som vi alla vet så fick RIK spela sin matcher i Scandinavium under våren, både serien och slutspel. Hallen måste justeras varje gång och det kostar pengar. Kommunen har fått tagit på sig denna kostnad, vad jag förstär, trots att de inte erkänner

Smycketorget's Tandvård Göran Haby

"Som vanligt tätar jag alla hål och mål"

STARTPAKET
10 patienter
25-29 och 65+
0-395 kr
med tandvårdskost

AKUTTID
oftast tid
samma dag

STARTPAKET
10 patienter 30-64
395-695 kr
med tandvårdskost

STARTPAKET
UNDERSÖKNING
Röntgen och enkla
tandförfaranden
samt polering

Björkhöjsgatan 5, 426 51 Västra Frölunda

Tel: 031 - 49 51 22

info@smycketorgetstandvard.se

sig ansvariga för den uppkomna situationen. Inför kommande säsong kommer RIK att spela sina matcher i Scandinavium igen. Förslag har kommit upp att bygga en kommunal publikhall i Kviberg, intill Prioritet Serneke Arena. Tomt finns och IOFF, Idrott och förening tillstyrkte, men kommunstyrelsen sa nej. Frågan skall utredas igen var det officiella svaret, men anledningen är förstas bristande intresse och kunskap.

Ovanstående historik handlar om bristen på lämpliga publikhallar i kommunen genom åren, men det finns ett stort hallproblem till, nämligen lämpliga träningshallar med fullmåtten 20 x 40 meter, alltså spelplan. Även här vägrar kommunen att lyssna på föreningarna. Alla de stora inomhussporterna, handboll, basket, innebandy och futsal kräver ytan 20 x 40 meter.

Under 2017 och 2018 byggdes 3 nya småhallar 11 x 17 meter i Gamlestadsskolan, Utbynässkolan, Kvibergsskolan, trots att det i området bara finns en fullplanshall, **Gamlestadshallen**, som är 50 år gammal.

IOFF går ut och säger att från och med 2018 skall det bara byggas fullplanshallar, men med tillägget att det gäller bara byggnader som tillhör IOFF. Varje stadsdelsnämnd berörs inte av detta och därmed blev de tre småhallarna, se ovan, bara salar. Parallellt med detta får vi ständigt höra att ungdomarna rör sig för lite och det kommer att bli ett stort framtida problem. Tondövheter är ett centralt begrepp i dessa sammanhang.

Vem är mest aktiv, egentligen? Kean, ett och halvt år, ser till att pappa Rex och mamma inte får många lugna stunder mellan matcherna.

- Det blev Skara, säger hon.
Paret bor ett kontringskast från Arena Skövde. Rex går till träningarna på en minut. Melanie pendlar en dryg kvart i ett gott gäng över berget Billingen.
Skaras sjundeplats i serien var sensationell även om man åkte ut i slutspelet mot mästarna Sävehof. Kanske för övrigt första gången "lillasyster" varit före arga rivalen Skövde HF (nia) i en serietabell i mannaminne!?

- Rivalitet är enbart roligt och stimulerande, tycker Melanie Felber. Derbymatcherna (17 oktober i Skara, 17 februari i Skövde) känns redan som vad folk pratar om.

Förtroendet som lagkapten?

- Det finaste uppdrag man kan få i en klubb. Jag vet, för jag hade samma roll i Norge, säger den blixtsnabba vänstersexan. Den nya kaptenen får sällskap av ytterligare tre danska spelare i truppen som legendariske tränaren Magnus Frisk ska forma. Mot

L ä n g s t och kortast

Ett perfekt par

De träffades på ett café i norska Halden, där båda jobbade.

En dansk tjej och en svensk kille. Fyra år senare har den nordiska

kombinationen lett till samboförhållande, föräldraskap och bidragit till att skapa "handbollsfeber" i Skaraborg

Text: KJELL-OVE "KOA" ANDERSSON Foto: HANS PETTER WILLE

Både Skara HF och IFK Skövde tog sig till slutspel för första gången på 21 respektive sju år med nyförvärven Melanie Felber, 28, och Rex Blom, 29, i lagen.

Och det var inte utan att kärleksparet satte avtryck beträffande framgångarna.

Melanie smällde in 91 mål, premierades till Skaras bästa spelare, och är inför årets säsong utsedd till lagkapten som profilerad ledartyp och språkrör.

Sambon Rex blev med längd och tyngd en tydlig försvarsgeneral även om han drabbades av en långvarig skada (båtbensbrott) som innebar att han missade 15 seriematcher.

Å andra sidan visade 198-centimersbjässen en påfallande skärpa i avslutningarna med 16 mål på 16 skott (100 %) i serien.

Och som veteranen och lagkaptenen Kristian Svensson säger:

- Han ser nog mest hård och bufflig ut från läktarplats. Men killen har spelsinne. Rex är dessutom stark som en oxe.

Vid sidan av planerna i Skara och Skövde "regerade" senaste säsongen en betydligt mindre grabb vid namn Kean - drygt 1,5 år och parets förstfödde.

- Det är inte många som sett så mycket handboll som Kean vid motsvarande ålder, vet mamma Melanie som stod tävlingsklar sex månader efter förlossningen.

“Inte många har sett så mycket handboll som Kean”

Hur löser ni vardagen med en liten där hemma och dubbelt elitspel?

- Klubbarna är förstående och ställer upp med barnvakt vid behov, vilket är ganska ofta. Vissa veckor sammanfaller våra träningar och matcher fem eller till och med sex dagar. Men i höst ska jag skola in vår son på förskolan.

Tjejen, med schweiziska rötter där hon är född och tillbringe sin tre första år (och sedan spelade tio A-landskamper för nationen), var inte helt övertygad om att fortsätta spela handboll efter barnafödandet. När Rex värvades till Skövde gavs möjligheten att välja från dukat bord.

detta ställer Skövde HF en dansk tränare (Rasmus Poulsen) och två rödsvita spelare.

Rex Blom, försvarstrea och mittsexa i anfallet, skrattar när ämnet kommer på tal:

- Vi hade tre danska spelare i truppen förra säsongen. Nu har vi två. Samt en norsk tränare (Jonas Wille) och två spelare från Norge.

Den "nordiska cocktailen" runt Billingen rymmer många pikanta ingredienser. I paketet ingår självfallet några handbollsspar utöver Blom/Felber. IFK:s Adam Samuelsson lever ihop med Skövde HF:s Julia Ehn och Blåvitts Christopher Hedberg polar med Skaras Emma Frisk Nävarp.

IFK Skövde vann 18 hemmamatcher av 20 senaste säsongen. Gick däremot på pumpen i semifinalen mot Sävehof som man annars besegrade fyra gånger av sju totalt under spelåret.

- Surt, men det gäller att vinna och vara bäst när det gäller, konstaterar Rex Blom.

Hur bra blir fjolårets uppstickarlag IFK Skövde 2019/2020?

- Vi har breddat truppen. Och höjt medellängden i försvaret med Dan Beck Hansen och Kristian Jakobsen Stranden. Nu är jag rejält passerad trots att jag mäter två meter med skor... Apropå längd får Melanie Felber sista ordet:

- Det uppfattades nog som lite komiskt när Rex och jag blev ett par 2016 i Halden. Han var längst i herrlaget, jag var kortast i damlaget.

Så firade Partille Cup 50 år Handboll för alla

Ett jubileum innehåller förstås tillbakablickar och så var det även när Partille Cup firade 50 år. Men **mest var blickarna vända framåt**, bland annat med matcher för både de allra yngsta och de allra äldsta

Text: **CEGE BERGLUND**

Foto: **FREDRIK AREMYR, LINNEA DAHLBERG, PER WISSING**

Varken när veteranerna tog arenan i besittning eller när nybörjarna tjuvstartade hela turneringen handlade det om gravallvar utan om ren spelglädje och roliga stunder tillsammans. I minihandbollen, som introducerades för allra första gången, räknades inte ens målen!

-Idén är inte vår egen från början, erkände tävlingens "Head of competition", Fredrik Lundgren, men vi ville ge 8-9-åringar chansen skryta med att dom varit med trots att deras ålder egentligen var för låg. Därför tog vi in dom en dag i förväg. Ingen vann, ingen förlorade. Domarnas roll var minst lika mycket instruerande som tillrättavisande, alla de nya spelarna skulle lära sig från grunden.

36 lag med tjejer och 30 med killar ställde upp med fyra utespelare plus målvakt på planen (12x20 meter) samtidigt. De kom från Bollebygd, Torslanda, Kärra, Kungälv och Sävahof. Bollarna var mjuka, målen speciellt inköpta för ändamålet. Alla fick pris och matcherna präglades av skratt, lek och skoj. -Det känns definitivt som att vi ska ha en fortsättning, tyckte Fredrik Lundgren.

Minst lika givande var det att följa parahandbollen, där entusiasmen var lika stor och upplevelsen lika stark.

Och så var det förstås den mera traditionella turneringen. En av de allra första segrarna var 10-årslaget från Volgograd, alltså andra världskrigets så kallade Hjältestad som tidigare hette Stalingrad. Klubben vann pojkklassen, men hade också med tjejer i laget.

-Vi har rest i tre dagar, med tåg, buss, båt och buss igen, berättade tränaren Vladimir Salivon, som hade barn i laget och som liksom övriga föräldrar betalat lagets resa på egen bekostnad. -Vi kommer tillbaka! lovade han.

of Har
PARTILLE
CUP

Leja Touring AB

Tel: 031 - 870 860

info@lejatouring.se

www.lejatouring.se

Larholms nya karriär: Dubbla roller

Spelande tränare? Var inte det något man blev på 50- och 60-talen, ibland ett sätt att **bidra till stjärnspelares försörjning** så att de kunde fortsätta på elitnivå?

Text: **CEGE BERGLUND** Foto: **FREDRIK AREMYR, JANNE TRUUS**

För Jonas Larholm är det något helt annat. Han tar jobbet i Sävehofs herrlag den här säsongen som en ny utmaning i en långvarig och framgångsrik karriär. -Jag gör inte det här för pengarna, så har jag aldrig sett det inom handbollen, försäkras han. Sommaren har varit innehållsrik för Jonas. Inte nog med att tränaräventyret har inletts, han har också bildat familj. Livspartnern Polla Kardosa, en gång mittsexa hemma i Ungern, födde sonen Jábin den 12 juni.

- Mycket spännande nu, säger Jonas. Förhoppningsvis gynnar allt detta både klubben och mej själv. Gamle klubbkamraten Patrik Fahlgren har varit spelande tränare i Hammarby, vilket kanske inte blivit någon uppenbar succé. Larholm har dock inte avskräckts. - Jag har inte pratat med honom om det, inte med brorsan (Erik) heller, meddelar Jonas. Jag vill göra det här till min egen grej, inte bygga på andras erfarenheter. Jag är glad att kunna få spela och träna så länge som möjligt, så det är klart

”Vi behöver inget kontrakt”

att jag tar chansen. Det blir en del i min utbildning, vi behöver knappt skriva något kontrakt. En del i hans tränarfilosofi är att spelarna ska bli sina egna, tänka självständigt men få rätt verktyg av tränaren. Larholm klarade av T3-kursen förra året, är nu ”mastercoach” och är uppskattad lärare på handbollsgymnasiet. Hur högt siktar han? Är Jonas Larholm en blivande förbundskapten? -Jag tänker inte så, utan mera på hur långt jag kan utvecklas som tränare och varför jag vill vara det. Jag får känna efter om det passar mej, om jag själv märker att jag blir bra på det.

Nästa år kommer Michael Apelgren i rollen. Vad händer med Jonas då? -Det står skrivet i stjärnorna. Ingen idé att spekulera nu. Vi hittar säkert något som är rättvist för båda parter. I värsta fall får jag väl ta lite ledigt...jag har respekt för ”Micke”, han har mera erfarenhet än jag som tränare, klubben får en kunskapsbank.

”I värsta fall får jag ta ledigt”

Jonas Larholm debuterade i Sävehof för 19 år sedan. Då var han 18 år. Sedan dess har han varit proffs i tre länder, Spanien (cupguld), Ungern och Danmark, spelat 211 landskamper med 642 mål och vunnit ungdoms-VM 2003. Han har blivit nationsmästare i Danmark och Sverige. Det summerar en fin karriär – som nu fortsätter.

Ortopedi Väst i Göteborg

Specialister inom ortopediteknik
tillverkar fotbäddar och
kroppsnära hjälpmedel

Smörslottsgatan 64 (Spåntorget)
416 78 Göteborg • Tel. 031-19 35 30

Handbolls Akademin FÖRENINGEN FÖR HANDBOLLSVÄNNER

Handbollsintresserad?

Välkommen till oss och våra trevliga månadsträffar med god mat och dryck. Vid varje tillfälle har vi ett föredrag/intervju med intressanta personer oftast med handbollsanknytning. Hos oss träffar du dina handbollskompisar för en kvälls god gemenskap.

Vi ordnar även handbollsresor till SM, EM, VM och OS ofta tillsammans med Svenska Handbollfans. Det gör vi när både damerna och herrarna spelar. Årsavgiften för medlemskap är 100 kronor. Ständigt medlemskap 1000 kronor.

Bli medlem och betala till:
BG 5419-9435 alt. Swish 123 511 71 06
I samband med anmälan så sänd ett mejl med dina uppgifter till:
info@handbollsakademin.se
Änge:
namn, # adress, # telefon

Vår mötesplats är:
Idrottens Bingo Grand
Kungsgatan 47
Våra träffar hålls företrädesvis den sista torsdagen i varje månad:
augusti - november
januari - april

För mer information se vår webbsida
www.handbollsakademin.se

Fem vinnare: fr v Felix Möller, Jonathan Edvardsson, Henrik Rhåsson, Nora Lundell och Linnea Pettersson.

Den stora guldruschen

Fem kaptener – fem mästare

Ingen klubb **har gjort det tidigare** och frågan är när (eller om) det går att upprepa..

Text: **CEGE BERGLUND** Foto: **JANNE TRUUS**

IK Sävahof vann fem SM-guld i olika kategorier senaste säsongen, tog dessutom två silver och missade alltså bara medalj i en USM-klass – där det blev en fjärde-plats...

- Och vi som räknade med ett mellanår...kommenterade klubbdirektören Stefan Albrechtson. Handbollsakademin lyckades samla ihop de fem vinnande lagkaptenerna för att söka förklaringar. Platsen var given: Partille Arena. Alla hade träning på gång i någon av de båda hallarna.

Vi mötte:

Linnea Pettersson, Damer A, 24 år, kom från Kiruna 2011, 9-metersspelare och försvarsgigant.

Jonathan Edvardsson, Herrar A, 22 år, har aldrig spelat i någon annan klubb, följde kompisar till handbollsskolan redan ett år innan han skulle fått vara med. 9-metersspelare.

Nora Lundell, Flickor 18, från IK Cyrus 2018, mittsexa.

Henrik Rhåsson, Pojkar 18, 19 år, från Stenungsund som 10-åring, 9-metersspelare.

Felix Möller, Pojkar 16, alltid sävehofare, 17 år i september, mittsexa.

Hur är kontakterna mellan spelarna i Sävahofs många lag? Känner man flera än de egna medspelarna?

- Alla har sett alla, vi springer på varandra hela tiden, berättar Jonathan.

- Man känner igen en massa ansikten, men har ingen aning om hur många vi egentligen är, säger Linnea. Sävahof har ett faddersystem, som spelarna gillar. Faddern är med de yngre på vissa träningar och matcher.

- Självt hade jag Tobias Albrechtson i handbollsskolan redan 2003 och det var såklart stort, fortsätter Jonathan. Nu har jag själv pojkar 07 och jag känner att det är jätteuppskattat. Klubbens värderingar ligger till grund.

Hur är det att komma utifrån? Linnea gjorde det, långt utifrån. Kiruna är inte direkt någon förort till Partille.

- Jag blev väldigt väl mottagen och tror det är så för alla, funderar hon. Jag var 15, bodde i en lägenhet vid torget, vi var fem tjejer vid handbollsgymnasiet Katrinelund som bodde nära varann och var med i Sävahof, men det var förstås väldigt långt till familjen. Anders Eliasson var min tränare och fadder. Det var tacksamt och inget kändes för stort.

Henrik Rhåsson blev illa skadad i början av säsongen och tvingades på sätt och vis testa andan i klubben. Han fick behålla kaptensskapet över SM-finalen trots att han inte kunde spela.

-När jag kom upp i A-pojkar kände jag vad det betyder att bära Sävahoftröjan. Jag gör det med stolthet, betonar han. Fast jag inte spelat har jag försökt hjälpa till att få go i gubbarna och i finalspelet kunde jag i alla fall ta hand om straffarna, satte elva av femton!

Felix Möller var en av fyra sävehofare som spelade för Sverige i samband med landslagsturneringen European Open Championship under Partille Cup i sommar.

Henrik, Nora och Felix flyttar förstås upp en åldersklass. Och det slutar kanske inte där?

Charité spännande nyförvärv

Kungälv's HK kommer tillbaka i SHE med ett spännande nyförvärv: Charité Mumbongo från Kärra. **Kärra har varit jätteduktiga**, säger hon, men jag tyckte det var dags att ta ett steg till och gå till ett lag som vill lika mycket som jag själv.

Text: **CEGE BERGLUND** Foto: **LINNEA DAHLBERG**

Hon har just kommit hem efter att ha vunnit silver med svenska U17-landslaget i EHF Euro 2019, men säsongens stora uppgift är förstas debut i högsta damligan. Charité är bara 17 år, men redan mogen för större uppgifter.

-Kungälv hörde av sej förra året, men jag valde då att stanna i Kärra, berättar hon. Fast ryktet spred sej och efter att vi vunnit USM blev övergången officiell.

Charité kommer från en riktig idrottsfamilj. Mamma Marie spelade basket, pappa Jonathan fotboll och var dessutom boxare hemma i Kongo-Kinshasa, som officiellt heter Demokratiska Republiken Kongo. Storebror Joel, 20 år, är fotbollsproffs i italienska Verona efter att ha spelat för Häcken och Utsikten. Lillasyster Ketsia, 13 år, spelar handboll i Kungälv's F 05.

-Jag började som ensam flicka med fotboll i åldersgruppen 01 hemma i Nödinge, men det fanns några tjejer som spelade handboll och då startade jag där, fortsätter hon. Min bror höll på med friidrott, så då gjorde jag det också. 60 meter, lite längdhopp och tresteg, 200 meter...

Sedan blev det tre framgångsrika år i Kärra, toppat av

SM-guldet. Charité har visat att hon är en av landets mest lovande, inte minst genom sitt kraftfulla distansskytte.

- Men jag kan mer än skjuta, påpekar hon, genombrottet brukar också funka rätt bra...Fast försvarsspelet vill jag förbättra.

Allt är inte nytt för henne i Kungälv. Hon kände några av spelarna sedan tidigare, bland andra Maja Fredén via handbollsgymnasiet Katrinelund.

Charité har idoler, eller åtminstone föredömen: Daniel Narcisse bland herrarna, Christina Neagu bland damerna.

- Men jag ser i första hand till min egen utveckling, säger hon. Jag vet att jag står inför en annan sorts handboll nu, det krävs mera fysik och tempo. Att allt går snabbare är bara bra. Jag vet verkligen inte hur bra vårt lag är, men ett säger jag: underskatta oss inte!

CHARITÉ MUMBONGO

Klubb: Kungälv's HK

Ålder: 17

Längd: 179,5

Vikt: 78

Gör: pluggar på Handbollsgymnasiet

Bor: Nödinge

Reglerna! Gamla minnen och nya idéer

Göteborgaren från andra sidan Atlanten, **Christer Ahl, gästade årets Partille Cup**, en turnering där han var verksam redan för många år sedan

Text: **CHRISTER AHL** Foto: **PER WISSING**

Reglerna!? Då undrar du kanske: finns det inget mera intressant att skriva om? Själv har jag ibland fått reaktionen att “regler är ju det som förhindrar tränare och spelare att använda sina önskade metoder”. Jag vet att jag är lite partisk, för jag hade en stor del i IHF:s regelutveckling under flera årtionden. Men jag tycker faktiskt att många fler handbollsvänner borde fundera lite mer över reglerna, hur man kan använda dom taktiskt rätt, och hur man kanske kunde förenkla och modernisera dom!

Men först kunde kanske några exempel av regelhistorik vara av intresse. Det är säkert många som nu inte har en aning om gamla underligheter som fanns, när jag som tonåring på 60-talet började döma “på allvar”. Vi hade länge kvarlevor från handbollen utomhus med elva spelare och påverkan från fotbollsregler. Det där med hörnkast eller med tvåhandsfattning vid utförande av inkast blev vi efterhand av med. Men när vi fortfarande hade endomarsystem också på de högsta nivåerna, och naturligtvis då också måldomare, så hade vi också linjedomare vid internationella matcher! Jag fick själv pröva på det vid en landskamp i Mässhallen, dock ingen offside utan bara inkast...

En aspekt som frustrerade mig som domare av ungdomshandboll var att avsiktlig inspelning av bollen till egen målvakt skulle bestraffas med straffkast. Detta drabbade i stort sett enbart konfunderade unga spelare, medan experter som speciellt P.O. Arkevall elegant kunde vifta in bollen så att ingen kunde eller

vågade påstå att det var avsiktligt. Här är jag nöjd med mitt initiativ att ändra till frikast. Det var också en onödig koncentration på skillnaden mellan målvaktstast och utkast, dvs. hade bollen gått ut över kortlinjen eller hade målvakten stoppat den inom målgården? För det betydde en skillnad för motspelarnas placering vid utförandet. Likaså var det ofta jobbigt att se om bollen var i luften eller studsade, jämfört med all ligga eller rulla på golvet. För i det senare fallet var det ända fram till 1997 förbjudet att slänga sig efter bollen!

Dags för grönt kort

Speciellt för domarna var domarkastet en onödig börda, och det fanns kvar i olika varianter (t.ex. studsade bollen hårt i golvet) fram till 2001. Nu låter vi helt vettigt laget som hade bollen få fortsätta med ett frikast efter ett avbrott för en skada utan ojusthet. Här ligger vi före fotbollen, där jag förgäves försökt övertyga två olika domarchefer i FIFA att på samma sätt köra igång med en indirekt frispark, istället för det löjliga med att avsiktligt orsaka inkast och sedan få bollen tillbaka av motståndarna. På 60- och 70-talen hann det bli en irriterande ‘epidemi’ med att spelare som blivit avblåsta tog med sig bollen en bit (eller “råkade” snubbla över den) för att fördröja och hinna ner på försvar. Men med en obligatorisk utvisning blev vi snabbt av med detta problem som nu är en rutinsak. Lag-timeout skrevs in i regelboken 1997, men det unika var att, efter insisterande

från Tv-bolagen som ville ha fler reklampausar, infördes detta redan under OS 1996 i Atlanta. Gissa vem som snabbt fick komma på iden med det gröna kortet som en del av processen! Apropå kort av olika färger så kom förstås gult och rött från fotbollen. Det blå kortet är jag skyldig till, fast vad jag hade i tankarna var något ilsket blållila (som trumfar det röda) och inte den tama färg som nu oftast används. Men förr var det knuten näve som gällde istället för gult kort, kanske inte så lugnande och psykologiskt vettigt! Och många minns kanske fem minuters utvisning. Är det rentav något som ni skulle vilja återinföra? Jag minns domare som “älskade” att “öppna upp hela handen” när dom fick protester vid visandet av två fingrar... Passivt spel förblir det troligen mest svårlösta problemet i handboll. Visst diskuterades det på 70- och 80-talet, speciellt i Sovjetunionen och några andra länder, frågan om tidsbegränsade anfall. Jag dömde några experimentmatcher med 45- eller 60-sekundergräns. Men vi har fortsatt med att lita på domarnas subjektiva omdöme. Situationen har ju två etapper: först måste man avgöra när laget ska förvarnas, och sen gäller det att bestämma om och när det är läge för avblåsning. Att räkna

Christer Ahl tog tidigt initiativ till att handbollen fick kvinnliga domare. Här ses han med några av de första i Sydamerika: fr v Silvana Silva, Pratia Malik de Tchara och Carla Righeto.

passningar (och kanske vi är på väg mot fyra istället för sex) är en sak, men för mig är det kritiska att få domare att börja med återvarningen i rätt skede. Om man är lite feg och långsam och inte inser anfallande lags motivation och taktik i varje läge, då skapar man pressen på sig själv. Men den som kunde komma fram med en permanent lösning vore förtjänt av en rejäl belöning! En annan situation där vi kan räkna med fortsatta finjusteringar är avkastet. Jag minns hur några av oss chockerade med att föreslå att avkastet skulle få utföras innan motståndarna kommit tillbaka till egen planhalva. Det sågs som alldeles för radikalt. Men vi var så trötta på allt saboterande från laget som just gjort mål och ville ha tid för att komma ner i försvar. Och dessutom såg vi det som ett sätt att, istället för långa avbrott, sätta press på försvaret med ett snabbt anfall.

Har det gått för långt?

Generellt är det ett tema om vi ska fortsätta att öka tempot i matcherna genom regeländringar, eller om det redan gått långt nog. Hur väger man vad som väcker intresse hos åskådarna mot vad som är realistiskt och önskvärt för spelarna? Blir finesserna lidande om man ökar tempot, och är det egentligen tempo som är viktigast eller är det en match utan “döda moment”? Ibland hör vi argument att oerfarna åskådare och TV-tittare inte hinner fatta vad som händer, och andra vill ha tid för sin korb och öl utan att vänta på halvtidspausen. Under mina år i IHF var jag ofta frustrerad över att tränarsidan

Christer Ahl tillsammans med sin mentor och föregångare i Internationella Handbollförbundet, Erik Elias (t h). Bild: Privat.

hade, med några få undantag, ett väldigt blygsamt intresse för regelfrågor. Så det blev ofta domarsidan som fick driva och testa nya regler som passade den faktiska spelutvecklingen som vi såg. För mig är detta egentligen helt fel. De som utvecklar spelet med modern taktik och metoder måste också vara de som har idéer om hur nuvarande regler behöver justeras. Men då gäller det också att se till att det inte bara blir de internationella topptränarna som ser sin chans. Givetvis är det viktigt att elithandbollen hjälper oss med att attrahera nya spelare och åskådare. Men ungdomar och föräldrar är viktiga för rekrytering och konkurrenskraft. För dom är det viktigt att reglerna är enkla och logiska. En ändring som gör en regeltext och dess praktiska tolkning mer komplicerad är aldrig en förbättring! Utöver vad jag redan nämnt, är nog frågan om bestraffningsskalan och dess preventiva verkan ett fortsatt tema. Vi försökte med en “stege” från frikast till gult till utvisning till rött och blått. Men har varningen spelat ut sin roll? Har den någon verkan? Kanske man skulle bara ha en enda varning, när ojustheterna börjar bli systematiska, medan man för alla enskilda situationer bara väljer mellan utvisning och “ingenting”? Och har vi generellt idag rätt balans mellan anfall och försvar? Detta har gått i vågor under årtionden, med ofta alltför stor tolerans för anfallarnas “osynliga” knep.

Tre domare?

För mig personligen har frågan om det “optimala” antalet mål i en match aldrig varit ett stort tema, för jag har observerat en viss balans mellan målvaktens ökade skicklighet och en ökad skottstyrka och ekvibrilitet från anfallarna. Men kanske du har en uppfattning!?? Borde vi fundera på att öka eller minska målets storlek, eller istället göra något med bollen? Kanske regeln som gör det möjligt att spela utan målvakt under långa perioder är ett problem? Säkert har du också förslag på helt andra punkter!!!

Men som avrundning något som inte direkt är en regelfråga: vad tror du om att använda ett tredomarsystem (modell basketboll) på elitnivå? Jag ser det som uppenbart att många kritiska situationer i en handbollsmatch, speciellt frontalkontakten mellan anfallare och försvarare, men även “brottningen” på linjen, rimligen kan bedömas bäst om man ser dem från sidan, inte diagonalt bakifrån eller framifrån. Jag experimenterade med detta i USA för många år sen, och det kändes rätt. Om det är svårt nog att få fram toppdomare, kan man undra om idén är realistisk. Men om jobbet görs lättare kan det kanske uppväga!?

FOTNOT: Göteborgaren Christer Ahl dömde handboll i Sverige 1959-74. Framgångsrik civil karriär förde honom till Washington 1974 och där blev han omedelbart domarchef och styrelseledamot i USA:s handbollförbund. Han var internationell domare 1978-92 och tillhörde IHF i olika funktioner 1977-2009. Christer skriver mera om sin karriär i “Idrottsarvet”, Idrottsmu-seets årsbok, som utkommer i november.

2016, i samband med RIK:s 100-årsjubileum, samlades de fem kvarvarande Europacupsegrarna på Idrottsmuseet, där den gamla pokalen finns. Fr v Ingvar Berndtsson, Leif Andersson, Leif Gustafsson, Donald Lindblom och Gunnar Kämpendahl.

60 år sedan RIK fortfarande unikt

För 60 år sedan gjorde Redbergslids IK något som inget svenskt lag i någon av de stora lagsporterna kunnat upprepa: **laget vann Europacupen** för nationsmästare.

Text: **CEGE BERGLUND** Foto: **TOMMY HOLL**

Turningeringen hette då Europacupen, men kallas nu Champion's League, som bekant inte bara i handboll. Det är finare än alla tänkbara UEFA-cuper, Champions Hockey Leagues eller vad ni vill.

Ändå är det nästan okänt.

- Det är absolut en av mina bästa segrar, men det är aldrig någon som pratar om det, säger Donald Lindblom, målvakten som vid segern inte ens hunnit fylla 22 år. Så vi ska påminna. Segern var osannolik, inte bara för att RIK hade ett ungt lag, kryddat med erfarna bröderna Lars-Erik och Hans Olsson. Där fanns stommen till vad som var början på nya, starka RIK med förutom Donald, jämnåriga Gunnar Kämpendahl, Gösta Carlsson och P-O Arkevall.

Den sistnämnde var för övrigt inte bara utespelare, utan också reservmålvakt om något skulle hända Lindblom. Och visst låg det nära till hans – efter hemkomsten från finalen visade det sig att Donald hade magsår!

Det var bara en av de besvärliga förutsättningarna. Lagledaren Gunnar Bengtsson var inte närvarande. Han var sjuk, fick stanna hemma och ersattes av Leif Simonsson. Bara tio spelare fick vara med, så storskyttarna Björn Alfredsson och Canet Norman såg matchen från läktaren.

Det låter inte klokt och var det väl inte heller. Men det gick bättre än någon vågat tro.

Matchen spelades i Paris och motståndare var västtyska storfavoriten Frisch-Auf Göppingen. Tyskarna fick en obehaglig överraskning redan efter fem minuter när RIK gjorde sex mål i rad och sedan aldrig släppte ledningen. Till slut blev det 18-13. En av de mest framgångsrika var en spelare som egentligen redan lämnat klubben. Lennart "Leddets" Petersson hade efter sin första allsvenska säsong flyttat tillbaka hem till Växjö – för att spela ishockey! Han hoppade på bussen till Frankrike och spelade en av de avgörande rollerna i finalen.

Fotbollslegendaren Sven Rydell, även tidig stjärna i handboll, var utsänd av GT och fick rollen som "president" i den lilla truppen. Han fick direkt efter finalen hjälpa spelaren Leif Gus-

tavsson till flyget – för "Pelle" måste till jobbet nästa morgon. Resten av gänget stannade och firade. Dessutom skapade de en ny regel. När arrangörerna fick veta att RIK inte var kvalificerat för nästa Europacupturnering eftersom Heim var nya svenska mästare infördes en ny bestämmelse på stående fot: regerande mästare var automatiskt kvalificerade en gång till. En "lex RIK" som gäller ännu i europeisk handboll.

"Gummi" fick hederspriset

Rune "Gummi" Nilsson, den 90-årige målvaktslegendaren i Majorna, tilldelades årets upplaga av HandbollsAkademiens hederspris. På skärtorsdagen, i samband med matchen RIK – Kristianstad, fick han ta emot utmärkelsen av Kenneth Johansson och Peo Borg, ackompanjerad av publikens starka och uppskattande applåder.

Stipendiet tillfaller klubbverksamheten och där är Rune fortfarande verksam. Hans aktiva karriär, som inletts i Majorna IK:s allsvenska lag 1946, avslutades inte förrän den legendariske målvakten var 73 år!

"Gummi" valdes 2004 in i Göteborgsidrottens Hall of Fame, det finaste sammanhang en stadens idrottsstjärna kan hamna i

Prioritet Finans

W E K O N O M I kon

Wikensjö

Göteborgseskaderns Plats 3
426 71 Västra Frölunda

Tel. 0705-74 63 45

Mail. larsake@wikensjo.se

BOKFÖRING - BOKSLUT - DEKLARATIONER

Redovisningskonsulter SRF

Det andra levereras imorgon...
...levererar vi idag!

Vi säljer skor, arbets- och skyddskläder, tillsatsmaterial, svetsar, verktyg, elmaskiner, kap- och slipmaterial, reservdelar och mycket mer. Dessutom reparerar vi all slags svetsutrustning, utbildar, hyr ut maskiner och kör turbilar. Vi finns i Göteborg och Uddevalla.

www.svetsmaskinservice.se

Här hittar du det mesta om oss. Vad vi gör, vår produktkatalog, länkar med mera.

www.foryoursafety.se

Vår helhjärtade satsning på att ge dig en tryggare vardag i både arbetslivet och privat – Utbildningar för alla.

butik.svetsmaskinservice.se

E-butiken där du hittar allt du behöver som svetsare.

Det andra levererar imorgon, levererar vi idag.

FOR YOUR SAFETY

UTBILDNING • UTRUSTNING • SERVICE

voestalpine
ONE STEP AHEAD

Huvudkontoret Göteborg
Aröds Industriväg 16
422 43 Hisings Backa
Tel: 031-52 44 66
info@svetsmaskinservice.se

Uddevalla
Skruvvägen 6A
451 75 Uddevalla
Tel: 0522-67 80 30
uddevalla@svetsmaskinservice.se

Välkommen in till Sveriges mest välsorterade svetsbutik
Försäljning, service och uthyrning av all slags svetsutrustning